

28 Απριλίου 2016

Ιερουσαλήμ: Η πόλη της Μεγάλης Εβδομάδας (Δρ. Μαρία Αλβανού, Εγκληματολόγος)

/ [Πεμπτούσία](#)

Image not found or type unknown

Ιερουσαλήμ, η πόλη του Ωσαννά, των Παθών, της Σταύρωσης και της Ανάστασης. Ο τόπος που έλαβαν χώρα ιστορικά τα δραματικά γεγονότα των τελευταίων ημερών της επίγειας ζωής του Κυρίου και ξεπήδησε το Φως της Αναστάσεως. Ο Πανάγιος Τάφος ως το τέλος της μαρτυρικής πορείας προς τον Γολγοθά και ως η Αρχή του Αναστημένου Θεανθρώπου και πηγή ελπίδας για όλη την ανθρωπότητα.

Πιστοί από όλο τον κόσμο έχουν φτάσει εδώ για να προσκυνήσουν και να συμμετέχουν στις εκκλησιαστικές ακολουθίες των ημερών προσπαθώντας να προσεγγίσουν το Θείο, να νιώσουν αυτά που συνέβησαν σε τούτα τα χώματα χιλιάδες χρόνια πριν και όμως είναι επίκαιρα πάντα.

Όλοι μας σε αυτή τη ζωή με κάποιον τρόπο στις διάφορες συγκυρίες που μας συμβαίνουν και σύμφωνα με το πώς φερόμαστε στον συνάνθρωπο μεταφερόμαστε στα Ιεροσόλυμα της Μεγάλης Εβδομάδας. Το ζήτημα είναι ποιόν μέσα από τα ευαγγελικά κείμενα εκφράζει η συμπεριφορά μας σχετικά με τη στάση μας προς

τον Χριστό; Τον Καϊάφα με τους λοιπούς Αρχιερείς που τυφλωμένοι από μίσος δρομολογούν τη θανάτωση Του δικαιολογώντας την με τη ρήση: «συμφέρει ημίν ίνα εις άνθρωπος αποθάνει υπέρ του λαού και μη όλο το έθνος απόληται»; Τον Ιούδα που προδίδει τον Διδάσκαλο με ένα φιλί για τριάκοντα αργύρια; Τον αρχικά αρνητή από ανθρώπινο φόβο Πέτρο που όμως μετανοεί αργότερα και γίνεται φλογερός ομολογητής, μάρτυρας και θεμέλιος λίθος της Εκκλησίας; Τον Πιλάτο που ευθυνόφοβα- ενώ γνωρίζει το άδικο που διαδραματίζεται ενώπιον του- «νίπτει τας χείρας» και παραδίδει τον Ιησού να σταυρωθεί; Τους ρωμαίους στρατιώτες που σαδιστικά εμπαίζουν και βασανίζουν τον κρατούμενο Χριστό γιατί Τον έχουν υπό την πρόσκαιρη (και με θεία παραχώρηση) ανθρώπινη εξουσία τους; Τον νεαρό Ιωάννη που η φλογερή αγάπη του προς τον Κύριο τον οδηγεί να είναι κοντά στον Σταυρό και στην Παναγία, αψηφώντας τους κινδύνους που τρομοκράτησαν τους υπόλοιπους μαθητές;

Τη Μητέρα του Κυρίου που καρτερικά, σιωπώντας υπομένει το μέγιστο πόνο της Σταύρωσης του Αθώου Υιού Της; Τις Μυροφόρες που λόγω της αγάπης τους ξεπερνούν τα στερεότυπα της αδυναμίας του γυναικείου φύλου της εποχής και τολμούν εκεί που οι άρρενες μαθητές του Χριστού δειλιάζουν; Η Ανάσταση έλαβε χώρα για όλους τους παραπάνω και μέσα στην Εκκλησία λαμβάνει χώρα έκτοτε και σκορπά το Φως της για όλους μας. Το αν κρύβεται ο κάθε άνθρωπος από αυτό το Φως ή προσπαθεί να σταθεί μπροστά του για να φωτιστεί και να πορευτεί πλάι στον αναστημένο Χριστό είναι προσωπική επιλογή ζωής.

Η Ιερουσαλήμ από την Κυριακή των Βαΐων ετοιμάζεται ως πόλη και περιμένει τη μέγιστη γιορτή της Εκκλησίας, την Ανάσταση. Η Ιερουσαλήμ στην πραγματικότητα όμως δεν έχει να κάνει με γεωγραφικό τόπο, αλλά βρίσκεται μέσα στην καρδιά μας. Εκεί περιμένει να γιορτάσει και να βιώσει ότι ο Χριστός

αναστήθηκε. Καλή Ανάσταση!